

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
azétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSBTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Bezárták a kiállítást.

Pécs, 1896. november hó 5

(*) Jó hat hónapig büszkesége volt a kiállítás az országnak, melyet tegnap délelőtt, a legszürkébb őszi napon, egész csendben berekesztettnek jelentett ki a miniszter. Most már beszélhetünk az eredményről is, ami egy kis pompás deficit képében akar beilleszkedni az állami zárszámadásokba. Hiába, ez a most bezárt kiállítás legjobban bizonyítja, hogy nagyon szegények vagyunk, amit legkevésbé mérsekel az a potemkini hivalkodás, a sok hü-hó, amit az összehalmozott gazdagságunkkal akartunk a külföld elébe tárni. Bizony itt is nagyot csalatkoztunk, mert az a külföld — leszámítva néhány száz kongresszistát — nem jött el.

Hanem eljött a jó vidékiek tömege, a külön vonatok egész nyáron át ontották az embertömegeket, a melyeket mesterséges uton toborzottak össze olcsó belépő és vasuti díjak mellett, a melyekre azonban busásan ráfizettek más címeken. Bizony, bizony, ha azt a nagy erkölcsi demoralizációt mérlegeljük, melynek szemtanui voltunk a most lefolyt választásokon, alighanem helyesen okoskodunk, hogy annak jó részét a kiállítás számlájára kell írunk.

Mert lássuk csak. Az a szegény földműves, aki talán egész esztendőben nem bir egyszerre tíz forintot, sőt nem is lát

együtt, elkapatva a csábító ígéretekől, bármilyen áron is megszerezte, ha mindjárt kölcsön útján is, a kiállítási költséget. Ide felérkezve, ámult-bámult, hogy mások milyen könnyen adják ki a pénzt, ő is vérszemmet kapott, s egy-egy ebédért, amit az „anyjuk“-kal együtt költött el, annyit fizetett, hogy odahaza kis falujában két hétig is gyöngyön megélhetett volna belőle.

Ne higgye senki, hogy a magyar paraszt nem tud gondolkozni, összehasonlításokat tenni. Láttam az a romlatlan ember, hogy a mellette való asztalnál ugyszólván repültek a bankjegyek, sőt az is megesett, hogy egy-egy kedvébe járó, előrelátó jelölt kifizette az ő illetőségét is, el kellett gondolkozni, hogy honnét veszik ezek az urak azt a tenger pénzt, midőn nem dolgoznak, csak kaszinóba, kávéházba, orfeumba járnak, kiknek életük csupa gyönyörűség és mulatság, míg ő naphosszat ősztökéli sovány barázdáin aszott állatjait, és boldog, ha nyugalomra hajthatja fáradt testét, hogy másnap újra kezdje turni a földet, a miből alig kerül ki a „porcijó“

Azok az urak és dámaik — az ő naiv felfogása szerint — egyik ruhából ki, a másik új ruhába beöltözködnek, selem, bársony, csipke tündöklök rajtuk, az ékszerek értéke, mit tagjaikon hordoznak, egész vagyont ér, amit naponta csak füstbe bocsátanak, egy-egy szegény magaszörű embernek egy hétre elég lenne: bizony az

ő paraszt eszével azt gondolja, hogy még sem jól van ez így. Hisz nagyon jól tudja, hogy az az ur, aki odafent szórja a pénzt, odahaza csak hétszilvafás nemes, akinek elárvelt birtoka csak hitelezői kedvéért van még a nevében; de hát képviselő, hozzá még kormányparti, aki mindennapra kap annyit a nagy kasszából, hogy el sem bírja költeni.

Persze, nem tud különböztetni ez a jó ember; ha tudná, hogy az a nagyságán tündöklő ékszer csak hamis, ruhái kontóra készültek, a nagyságos ur pedig csak váltónyargalásból szerzett pénzzel hivalkodik, vagy mindenféle meg nem engedett módon szerzi össze a mindennapi uraskodásához szükséges pénzt, bizony folsóhajtana: Jobb az én kis szegény falumban, ahol jóízűen alszom földes szobámban és legalább álmodom, hogy mindenki becsületes. Az én lelkiismeretem nyugodt és tiszta, de ezeké az uraké bizonyára nem az.

De még ideje is alig volt a jó földnépének megtenni összehasonlításait, még rá se gondolhatott, hogyan heveri ki a kiállítás okozta kalamitásokat, midőn betoppan hozzá a kortes és pénzt kínál. Hogy miért, azt ugyis tudja mindenki.

És itt kezdődik az az óriási demoralizáció, melynek eleje a kiállításra és az ott szerzett befolyásokra vezethető vissza. Miért ne vegye ő el azt a pénzt, ami ugyszólván az ablakon repül be hozzája? Hisz

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Szombat este.

Talán Feuillet mondja valahol, hogy azt mondja: nézd meg szombaton este a munkást, a midőn heti bérét kikapva, a kegyeres boltba megy és megvéve a nagy cipót, a hóna alatt mily büszkén viszi azt övének hazafelé.

Szép dolog lehet az, bár a munkások nem mindig követik utmutatásaikban a szegény írókat. A szombat este más, nagyon más. A szombat este hat napnak a vége, hat darab egymásután következő nehéz napnak, melyek mindannyija azzal kezdődik, hogy kelj föl akkor, amidőn más még az ágyban pihen, menj végig az utcákon át a telepedre, s irigykedj azokra, akik a leeresztett ablakfüggönyök mögött alusznak, te meg dolgozni mégy. Hiszen a dolog kétségkívül szép dolog, a magasabb társadalom született naplopóin kívül mindannyian dolgozunk, hogy élhessünk, de ki tanítaná arra a munkást, hogy összehasonlításokat tegyen. Nem tudja ő, hogy aki későn kel, későn is hagyja abba a munkát. Csak annyit tud, hogy neki kelni kell, amikor még sötét van és utjára indul akkor, amidőn még a haragszó sem ébredt föl s a tejes kocsik sem zörögnek. Csak azt

látja, hogy ő az első, akinek abban kell hagyni a pihenést s haladni a kendőbe kötött kenyerével a hóna alatt a munkába, a midőn még mindenek pihennek, minden csendes, csak az isten madara csipog, röpködve a levegőben elmaradt éji bogarak után.

Ezt a kenyeret sohase láttam, hogy büszkén vitte volna bármelyik is. — Néma megadás honol az arcokon, a kemény, nehéz saruk gyorsan kopognak a kövezeten, se adjon isten, se fogadj isten, se jó reggelt nincs, sietnek, mindannyian sietnek, mert hat darab nap következik egymásután s mind a hatnak a végére kell járni. Hatszor kell fölkelni olyan korán, a midőn még a harangozó föl sem ébredt, hogy aztán egy nap ágyban találja a haragszó. Hat nap kell szóval, csendesen távozni hazulról, meg sem csókolni a kicsiny embert, aki a lábából csinált bölcsőben alszik, mert hiszen még alszik és azt fölkelteni nem szabad. Egy szó az a szegénynek, aki beköti a kék kendőbe az az napra való száraz délebedet és azután eredj, hogy estig vissza se jőjj. — Este egyél, miután ilyenkor a szekeres ökre is eszik, fekdj le és kell föl, hogy újra kezdhesd a napot, a melyen nem tudod, hogy hova jutsz; a felügyelő elé, aki megszid, az állványra, a mely összedőlhet, a géphez, amely sokkal veszedelmesebb vérszopó állat, mint a siva tagok ordító oroszlánja. Egyszer csak azt mondja: rreccs! s a jobb karod, ez a né-

hány ideg és néhány csont, aminek az erejéből a faládában alvó kurta emberkének félnie kellett volna, fent hever a fényes csapágyak között.

A szombat este . . .

Egy egész éjjel, egy egész nap és ismét egy egész éjjel van itt, a mi közbe esik, a midőn nem kell komor arccal hajnalban sietni végig a néptelen utakon, amidőn nem szól hajnalban a gyár megutált füttyszava és még pénz is van a zsebben, mert ekkor jár ki a fizetés, ezen a szombat estén s ennél fogva szombat este itt is, ott is látható az obligát szomorú kép, a munkás felesége, aki kezén vezetve apró gyermekét, rójja az utcákat szombaton, hogy hol találhatná meg az urát.

Ez a szombat este. Nem a Feuillet cipója, amit büszkén visznek haza, hanem a mámor, ami a fejekben táncol. Az utcák lármásak, csapatokban haladnak az emberek, egyik-másik már régi, szinte elfeledett nótákat danol. Haj, hiszen régen is volt, amikor dalos legény volt ő s azóta nem ért rá nótát tanulni. Zajognak a durvák. A kik közös keresetre golgoznak, rendszerint összevesznek ilyenkor, az erős karok, amik nappal a kő nehéz, cementes zsákot emelik, most embe- reket és családapákat dobálnak. Itt is, ott is hallatszik a lárma, szinte egybefolyik az utcákból s alant az ablakom alatt két fiatal munkás halad el. Szivarjuk tüze világít, szív-

ebből kifizetheti a kiállítási költségeket, no meg a porcijót is, s talán még marad is belőle valamelyes, amiből újra nádaltathatja a csepegő tetőt, nehogy a télen ürgeként kiöntse családját egy eső, vagy egy kis hóolvadás. Bizony nem sokat gondolkodik az a kiállításon is megfordult polgártárs, preparálva van az már eléggé, hanem azt mondja a kísértőnek: hol van hát?

Ekkor következik aztán az a vissza nem adható licitáció, mely arra irányul, hogy minél többet kapjon abból az ugynevezett senki pénzéből. Maga az atyafi szabja meg a maga szavazatának árát, a mit a kormányra ad. Kérdemesült kortesektől hallottuk, hogy bizony az a szavazó polgártárs, midőn már a zsebében volt az 50-es (nem kell messzire menni, Szigetvárott ennyibe került a legolcsóbb voks) akkor még fuvarpénzt, élelmezést és italt fölösen kívánt, amit a buzgó kortes persze hogy megígért, no mert nem is tehetett másképp.

Megszámlálhatatlan milliók mentek így szét, a mire a vesztegető kormánypárt azt mondja, hisz ezzel jót tettünk a szegény néppel, ez a pénz ugyanis mind idehaza marad. Mily tág lelkiismeret!... Ezzel a pénzzel egész emberöltőkre elrontottátok a népet; ne féljete, jövőre vagy drágábban fogja mérni a szavazatát, amit majd ti nem lesztek képesek megfizetni, vagy — ami a legvalószínűbb — ellenetek fordul, mikor tudatára ébred, hogy ti csak birkanak néztétek, őt, az embert.

Csak így voltak képesek összehozni azt a mostani vigéc-parlamentet, amely mindenesetre hűségesen elfogadja a magyaroknak nagyobb megterhelését is, de ne feledjete, hogy az általános elégtelenség magvait ti hintettétek szét a nép között, egyrészt megmutogatva neki a fényes, csillogó képet, a remséges gazdagságot, a fölhalmozott kincseket, a miket kölcsönkértetek, felkölve benne imigy a birvágyat,

az irigységet, alkalmassá téve a szocializmus tanainak befogadására, másrészt ti nyomtatók kezébe a bündiját, hogy árulja el hazáját, családját, késő unokáját, mert szavazatát ti reátok adta, ti léhűtő, dologtalan, naplopó svihák náció.

Nem sokára érezni fogjuk ennek a hallatlan dimenziókban korrumpált és teljesen hazafiatlan rendszernek vészes alkotásait és működését. Megperdült máris a dob. Keserűen fog megszenvedni a nemzet azért, mert választó közönségének nagy része nem birt elég erélylyel szembeszálani a hatalom erőszakos parancsával, sem elég önmegtágadással, megvetni a hitvány Judás-pénzt, melylyel megfizették azokat, akikben kihalt a hazafiságnak, az erkölcsnek és tisztességnek az érzete.

A későbbi korszak történetirójának föladata, egybevetve a tényeket és eredményeket, ítéletet, méltó ítéletet mondani e gyáva, pulya korszakról, akkor, midőn ez az ítélet többé már nem politika, akkor, midőn egy jobb korszak nemes gondolkodásu gyermekei csak szánalommal s bizonyos megvetésszerű érzellemmel mondják ki a most szereplő hatalmasok neveit, ugyamint azt a történetiró egy Ephialtes, vagy egy Görgey neve mellé méltóképpen elhelyezte.

A kormánypárt erőlködései.

Mohács, 1866. nov. 4.

A vármegye központi választmánya a szűkebb választást a szentlőrinci kerületben november 12-ére, a mohácsi választókerületben pedig november 19-ére tűzte ki, dacára annak, hogy a választási törvény az általános választásokat, tehát a szükségessé vált szűkebb választásokat is ugyanazon törvényhatóság területén egy napon rendeli megtartani.

Azt mondják, hogy ez az eltérés a törvényről a törvényhatóságunk eddigi gyakorlatától a mohácsi kormánypárti jelölt kedvéért s kifejezett kérelmére történt, hogy „k u k o r i c a t e r m é s é t b e s z e d h e s s e.”

rintot mög ötvenhetet kapott vissza. Akkor elmönt a nagy trafikba. Ott vött egyérgyufát, tíz cigarettát, de oszt onnan ugy elmönt, hogy a nyomát se láttam.

Nem látni a sötétben, mekkora a gyerekek, de aligha több nyolc évesnél. Most oda járt apja után, lesni, hogy hova megy be szombat este, hol usztatja el, amit keresett.

— Jaj neköm végképp... De jaj éneköm most már végképp... sirja az asszony s mennek, sietve mennek az akácok miatt, hogy talán valahol utolérhetik az embert, — hogy talán az utolsó ötösből valami megkerül még.

Szomoru képek ezek, de nincs hozzátevé semmi sem. Itt kaphatók az ablak alatt minden szombat este ingyen, mikor munkám után odakönyöklök, élvezni a szabad természetet.

Nemrég szombaton este külvárosi szatócsboltba tértem be, hogy cigarettá irányában nyujtsam a panaszomat. A bolt egészen a hölgycigaretta magaslatáig emelkedett s ilyenformán be volt rendezve a jelenkor igényeinek. De biz azt keresni kellett s miután a petroleumos üveg mögött nem találták, a gyufamasinák közt kellett keresni. Lemondtam volna már a dohány gyönyörűségéről, a mikor a csengetyűs ajtón berobog öt-hat suhancár gyerek. Kőműves inasok voltak, abból a korból, midőn jár nekik már valamicske fizettség. Egy azt mondta közülök:

Valósággal azonban azért, hogy csupán laza érdekkötélék által nagy nehezen összehordott, de az október 28-iki választás eredménye következtében széttűllött pártját, ha nem is előbbi összetételében, legalább feliből-harmadából összeszedhesse.

De meg anyagi erőgyűjtésről is beszél a fáma. A kapott választási pénzelőleg ugyanis — mint megbízható forrásból értesülünk — nemcsak hogy elfogyott, hanem elegendő sem volt annak az eredménynek biztosítására, melyet a beavatott és tájékozással bíró kormánypárti korifeusok reméltek. A nyílt határidő utolsó napjára elhalasztott pótválasztásnak be nem vallott tulajdonképeni indokát tehát az képezi, hogy közben megpumpolhassák báró Bánffy legalább 10—15 ezer frt erejéig; mert az a 3000 frtocaka, amit az első választás alkalmára kaptak a szomjazó dunaszekesői moloch kielégítésére sem bizonyult elegendőnek!

A mohácsi kerület választói hallatlan megpróbáltatásoknak vannak kitéve. A kormánypárti ágensek százával árasztják el a választókerület községeit. Házról-házra járnak, 10—20 forintokat ígérnek egyeseknek, ha a kormánypárt jelöltjére adják szavazataikat. E mellett a kortesek minden kocsmát megszálltak, derűre-borura itatják és etetik a hálójukba kerített politikai áldozatokat, bormámorban kapacitálva őket a kormány és pártja áldásdus politikai törekvései felől.

Legujabban a néppártra vetették magukat a kormánypárt akuszai. Szidják s legocsmányabb módon inzultálják a papságot és a tanítókat, ezzel s pénzbeli ígéretekkel törekszenek reábirni a néppárt híveit arra, hogy a szűkebb választásnál ne az egyesült ellenzékhez, hanem a kormánypárthoz csatlakozzanak.

Az ellenzék mohácsi végrehajtó bizottsága napirenden üléséz. Egyik tagja állandóan a kerületből érkező panaszok felvételével foglalkozik, lajstromot vezetvén a kormánypárt ágensei és kortesei által az egyes választókon elkövetett lelketlen vesztegetések, és zaklatásokról. Ezt a bünlajstromot a szűkebb választás előtt a bizottság nyomtatásban fogja minden választónak szétküldeni. Hajmeresztő dolgokra fog ez a lajstrom vetni napvilágot, mert benne fog foglaltatni, ki s mennyi pénzt ígért vagy adott az egyes választónak hogy a kormánypártra szavazzon,

— Pálinkát!

Hetykén beszél. Mellette két társa állt, a kikből már legközelebb legény lesz, a többi aprók megvonultak hátul s bámulattal nézték emezeket. Aztán iták a pálinkát.

— No szeszelj már te is — kínálta az első. — Jó ez a nyakolaj.

Majd, hogy egy kis szőke gyermek megborzad a nyakolaj irtózatosszagától, a szomszédját biztatta:

— Ugyan adj mán neki egy pofont. inkább visszaadom.

Ezen nevettek. A szőke gyermek lecsusztatta az italt és tétován tette vissza a bádoggal borított asztalra a poharat.

— No siessetök — biztatta az első a többit. Itt én fizetök. Menjetök a másik sarokig addig is. Ott újra iszunk...

Mentek. A kocsikenőcs ládája mellett megtalált finom cigarettákkal a kezemben néztem utánuk a bolt előtt: vajjon mi lesz ezekből, betörd-e, vagy apagyilkos.

Szombat este van most is, azaz hogy inkább vasárnap virradóra hajló, mert két óra jóval elmúlt. Ismét munkácsapat halad az utcán, mennek kifelé, miután jól eltöltötték az éjt. Egy előttük jár, aki szóval tartja a többit s beszél nagy hangon:

— Csak vénasszonynyal ne fogj kezet, mer szőröncsétlenséget hoz... A többiek nevetik s ezenközben fölvirrad az ünnep.

T ö m ö r k é n y I s t v á n .

ják is erősen, pedig máskor nem szokásuk. De ma szombat este van. Az egyik dühösen emeli föl az öklét.

— Jó! — mondja, — nem bánom. Munkás vagyok, hát így vagyok. De dolgozok, sokat dolgozok. A röggeltül az estig egész hétön át. Hát nem végeztem el szépen a munkát, komám?

— Nono — véli a társa.

— Hát jó — folytatja amaz. Dolgozok, ennyit kapok érte. Ha kevés, ha nem kevés, mindegy, ahogy lösz, ugy lösz. Tudtam, hogy mire mék, nem panaszkodom. De miért nem adja ki tisztóséggel a bért a komisz? Mit veszekszik még szombat este is? Így is, ugy is ki köll adnia, hát mit sarcólja az embört?

— Jaj, jaj — mondja a másik.

Jön megint három. Tárgyalnak. A középső beszél arról, hogy a borbély jobban tud kurizálni, azért astán minden kis leányt elcsakliz az orra elül. De ott lesz most éppen a Suhajda-kocsmában. Erre a szóra csönd van. Mennek a háznak szóltalan. Ugy lehet, a bicska csak kézen találja a borbélyt, de ugy lehet, halántékon, szíven, vagy szemén. Ki tudná a bicskák járását kitanulni szombaton este.

Aztán megy az ablak alatt egy asszony egy gyerekkel. A gyerek beszél:

— Ott volt a Székesnél. Ott váltotta az utolsó ötöst. Az ajtóból láttam. Négy fo-

s minő ámitással élt, hogy az ellenzéki választót a kormány táborába besorozza.

A bizottság minden lehető megtesz a választás tisztaságának biztosítására, tagjai napirenden látogatják a községeket, lelkes s hazafias beszédekben óva intik a választópolgárokat, hogy a kormánypárt kortesei által magukat félrevezettetni ne engedjék. Eredményét ennek máris örömmel konstatáljuk, mert a józan választók százával seregenek a végrehajtó bizottság elé, hiteles adatokat szolgáltatván az elkövetett vesztegetésekről. Még olyanok is jönnek s jelentkeznek, akik maguk kaptak 5-10 frtot, s akik az első választásnál a kormánypártra tényleg le is szavaztak.

Mi bizunk néptünk józanságában, s reméljük, hogy undorral fog elfordulni az ámitók incselkedéseitől, s önzetlen meggyőződéssel fog sorakozni a nemzeti párt tisztán álló lobogója alá!

X.

Hirek.

Pécs, 1896. november hó 4.

Daria.

A nap lemenőben volt. Gyönyörű nyári alkony borult a tájra, s azon esték egyike közeledett, midőn nemcsak a virágok kelyhei nyílnak meg a lágy szellő érintésére, hanem a szív is feldobog s fogékonyabb lesz a természet felséges szépsége iránt.

A forró nap után jótékony harmat hullott a növényekre. Az óriási kert tekervényes utainak egyikéről egy fiatal leány lép ki a fűtra.

Öltözéke s magatartása előkelő hölgyet árultak el, párosulva a legfeltűnőbb szépséggel, melyről viselete mutatta, hogy semmit sem tud.

Ártatlan kifejezése, kedves mosolya sugárzóvá tették arcát, minek lehetetlen volt ellentálni s midőn sötét szeméit félénken, majdnem esdeklőleg emelte a szembe jövő férfire, az nemcsak kezét nyújtá neki, hanem, mintegy szíve sugallatát követve, meg is ölelte.

A fiatal lányka természetének soványságát elrejté a prémes öltözék s magasságát enyhíték széles, jól kifejtett vállai, melyek közli vékony nyak nyult ki a legszebb formájú fejjel s felséges vonásokkal bíró arccal. Haja aranszőke volt, szeméi tündöklő zephyrek, s a gyönyörű két piros ajak a legszebb fogsort takarja.

A férfi meghaladta a középkort. Lehetett volna fiatal, ha ugyan nem több.

Az idős férfit a kastély tulajdonosa Bánlaky Endre gróf, a leány öccsének árván maradt gyermeke Bánlaky Daria grófnő. Mélyen elmerülve tanácskoztak, koronként elhallgatva, azután halkán folytatva a társalgást, mintha valami nehéz problema megoldásán fáradoznának.

— Engem szeret? — kérde Daria hideg, komor hangon. — Valószínűleg csalódik bátyám. — Ön ámitásban ringatja magát. Nekem az a meggyőződésem, hogy csak va gyonomat óhajtja az ön kegyeltje elnyerni.

— Azt hiszed? — kérde egyszerre fagyos hideggé válva a gróf. — Nos hát meg fogsz az ellenkezőről győződni. Igaz, hogy vagyoni állapota igen laza, de ő téged óhajt birni s nem pénzedet.

— Én pedig Budméry Jenő gróft szeretem s vagy annak leszek neje, vagy senkié.

— Ma, úgy atom feltetted magadban, hogy boszantani fogsz ellenvetéseiddel; pedig különben is ideges vagyok, — mondá keserű hangon.

— Igazságtalannak tartom eljárását irántam s ezt nem bírom elhallgatni.

Ezzel sarkon fordulva ott hagyta nagy-

bátyját s a terebélyes hársfa alatti kőpadhoz sietett, hol leült.

Bánlaky folytatván sétáját, beljebb hatolt a parkba, midőn egyszerre lódobogás verte fel a csendet, mely figyelmessé tette őt.

Asonnal egy jól fedett helyről szemügyre vette a mindjobban közeledő lovasat, míg végre abban Budméry Jenő gróft ismertte fel.

A fiatal gróf egyenesen a kőpadhoz lovagolt, hol Daria ült mélyen gondolatokba merülve.

Budméry odaérkezéte Daria nyugtalanság vett erőt s oly mozdulatot tett, mintha el akarna onnan távozni.

— Végre napok után ismét egyedül vagyunk, Daria — kiáltott fel az ifju. — Vallja be, hogy kerülte ezt az alkalmat.

— Miért tagadnám, nem kívántam négy szem közt találkozni önnel.

— És az ok erre?

— Gondolhatja! A mely élvezet veszéllyel van összekötve, azt kerülnünk kell.

— Hogy állithatja ezt?! Miféle veszélyt lát közelemben? A mit ön mondott, az szépen s rám nézve hízegően volt mondva és mégis fájdalmat okoz vele nekem.

— Nem akarattal történt, — viszonzá önkéntelen melegséggel Daria s küzdelme ellenére, melylyel azokat visszafojtani igyekezett, könyek jelentek meg szemében.

— Tudja, hogy szeretem, viszonyszerelmét kértem, hisz ez csak önzés lehet részemről, de olyan önzés, mely együtt jár a szerelemmel.

— Már ismét erről beszél! Tudja, hogy nincs célja ennek az érzésnek közöttünk. Nagybátyám nem engedi, hogy önt szeressem s még kevésbé, hogy neje legyek.

E pillanatban lépett oda Bánlaky dühtől kikelt arccal.

— Kérlek, mielőtt távozol, kövess szobámba, néhány szóm volna hozzád, — intéde szavait Budméryhoz.

A gróf készségesen hajtván meg magát, mindketten felmentek Bánlaky szobájába, hol ez becsukta maga után az ajtót.

— Itt vagyunk, — kezdé Budméry mosolyogva.

— Talán gyanítod, miért kívántam e négyszem közti párbeszédet.

— Fogalmam sincs róla.

— Arra akarlak kérni, hogy Daria hagyd ki azon játékból, mit fiatal leányokkal szoktál üzni.

— Kérlek magyarázd meg szavaidat. Nem értem, mit mondasz.

— Sajnálom és tekintve gyors, könnyű felfogásodat, alig hiszem.

— S ha azt mondanám, hogy unokahugodnak kérője akadt?

— Kimélj meg tréfaidtól, — mondá ingerülten Endre gróf.

— Nos hát, én bemutatok neked egy olyan kérőt, ki hízeg magának avval, hogy ama „jó párthiek“ közzé számittatik, kik nem szoktak hasztalan leányos házak ajtaján kopogtatni — személyemben s Daria kezét kérem.

Bánlaky megmeredt a bámulattól.

— Ehhez beleegyezésemet soha sem adom, soha, érted?

— Zsarnok! — harsogá Budméry a dühtől rekedten, mit egy tompa csattanás követett.

Daria az egész beszélgetést végig hallgatva sietett ismét vissza a kertbe.

Egy óra múlva keresésére indult nagybátyja, hogy veszett boszuját rajta töltse ki megtalálta a hársfa alatt.

Ott ült a kőpadon. Fehér ruhájának habjaival összeolvadt hófehér Madonna arca, mely el volt torzulva, ajkai makacsul be zárva, szeméi, azok a hűséges szenvedő szemek becsukva, mint aki szörnyű mély álomba van, keblén pedig a fehér ruha hab-

ján pedig egy nagy vérpiros róssa tündöklött, épen a szíve felett és a karjai ugy leestek a rövid kőpad két oldalán, mint a megölt madár szárnyai. A szorgalmas méhek ott dörgöseltek, zugtak, rá repülve a ruhára, mint valami nagy fehér virágra és a hársfa lombos virága átható édes szagot árasztott, a mi felséges tömjén volt ehhez az áldozathoz, a kinél szebbet, nem ölt meg Nagy Galeottó soha...

A revolver a kőpad szélére volt lecsuszva...

Fügler Dezső.

Napirend 1896. november 5-én.

Naptár: csütörtök, nov. 5. — Róm. kath.: Imre. — Prot: Imre — Görög-kel. (okt. 24.) Aré-tasz. — Zsidó: Marcheschwan 29. — Nap két 6 óra 36 perckor; nyugszik 4 óra 19 perckor — Hold két 7 óra 6 perckor reggel; nyugszik délután 3 óra 50 perckor. Ujhold 8 óra 27 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 6 Celsius fok meleg, légnomás 745. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő, hőstüledés várható.

Színház: Denise, színmű.

Katonai utóállítás a Scholtz-féle sörházban reggel 8 órakor.

— **(Uniformisok napja.)** Az uniformisok napja volt a mai nap. Már a reggeli órákban láttunk délceg, csillogó öltözetű urakat, a kik máskor miben sem különböznek a halandó emberek közt a cibilektől, mind olyan jó és csendes nyárspolgárok, mint akár egy hatgyerekes családapa. Ma azonban egy rövid napra, egy rövid délelőttre katonákká lettek; felöltötték a tartalékos tiszti egyenruhát és abban defiliroztak végig az utcákon, vagy pedig fiakkereztek a kaszárnyák felé, tüntetőleg szalutálva ismerőseiknek. Ma volt a tartalékos tiszti szemle napja: ezért láttuk a sok uniformist az utcákon. A közöshadseregbeli, az 52 ik és 44-ik gyalogezredhez tartozó tartalékos tisztek a Frigyes laktanyában, a honvédségbeli 19 ik gyalogezred és 8 ik honvédhuszárezred tartalékos tisztjei pedig a Fehérvary-laktanyában jelentek meg a tiszti szemlére, mely alkalomból az uniformisok napja lett a mai nap.

— **(Kinevezés.)** Wolf Frigyes, kaposvári lakos, a kaposvári pénzügyigazgatóságához számgyakornok jelöltté kineveztetett.

— **(Himen táblája.)** Mai napig a pécsi anyakönyvvezetői hivatal házassálandók kihirdetési tábláján a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Feil Sándor, ev. ref., Pécs — Gregorovits Ágnes rk. Pécs;

Becker József, rk. Pécs — Meyer Mária Anna, rk., Pécs;

Bender Lőrinc rk., Pécs — Schneider Mária, rk., Pécs;

Kapinya Ferenc, rk., Pécs — Ciráki Mária, rk. Pécs.

Erdélyi József, rk., Felnémet — Szarvas Rozália rk., Felnémet;

Frank Ferenc rk., Pécs — Homann Anna rk., Laskafalu;

Bank Pál, rk., Pécs — Misángyi Anna rk., Pécs;

Sebő Sándor, ev. ref., Pécs; — Kálóldi Anna rk., Pécs.

— **(Halálozás.)** Beierlein Béla elhunytáról — kinek elhalálozását tegnapi lapunkban megemlítettük, ma a gyászoló család a következő jelentést adott ki: „Ösv

Beierlein Fülöpné született Freiss Mária saját, valamint a széleskörtü rokonság nevében, mély fájdalommal jelenti felejthetetlen fia, illetőleg rokonuk Beierlein Béla, adóhivatali tisztnek folyó 1896. évi november hó 3-án déli 12 órakor hosszabb szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után 34-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. é. nov. hó 5-én délután 3 órakor fognak Nepomuk-utca 43. sz. gyászházban beszenteltetni és onnan a budai külvárosi közsirkertben lévő családi sírboltban örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engedestől szentmise áldosat f. hó 7-én d. e. 9 órakor fog a belvárosi plébánia templomban a Mindenhatónak bemutatni. Pécsen, 1896. nov. hó 3-án. Áldás emlékére!

— **(A magyarországi tanítók)** országos bizottsága tegnapelőtt tartotta közgyűlését Budapesten. Ez alkalommal újra szervezték a tisztkart s a bizottság alelnökei közé Schneider István, pécsi igazgató tanítót is beválasztották.

— **(Tehervonat személyszállítással.)** A m. kir. államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a budapest—fiumei vonalon az 1067. sz. tehervonat ez évi november hó 8-tól kezdve Kaposvár és Dombóvár között II. és III. osztályu utasok részére személyszállítással fog közlekedni. Indulás Kaposvárról d. e. 10 óra 46 perckor, érkezés Dombóvárra d. u. 12 óra 13 perckor.

— **(Kettős öngyilkosság.)** Regényes módon akart az élettől megválni Budapesten két napszámos. Német János és Rudasi Imre tolnamegyei 20 éves napszámosok hosszabb idő óta nem tudtak munkához jutni a fővárosban. Elkieseredettségükben azután elhatározták, hogy megválnak mindketten az élettől. A kettős öngyilkosság végrehajtását úgy tervezték, hogy kölcsönösen fogják egymás életét kioltani. Tegnap éjjel 12 és 1 óra között az utcán revolverrel egymásra lőttek. A két golyó csak könnyebb sérülést ejtett mindkettőjükön. A lövések után meggondolták a dolgot s bementek a Rókus-kórház betegfelvételi irodájába. A rendőrség még az éj folyamán kihallgatta sérülteket. Tetűk okául nyomorukat hozták fel.

— **(Hurcolkodás.)** November elseje az év legmegvalmasabb napja. A piros szipkás hordárok raja ismét megindult s a butoraszállító kocsik megkezdték a döcögést. Igyekvő kezek az ember feje alól már a kora reggeli órákban kiemelik a vánkost, a napszámos asszonyok hosszú kezdenek a tükröknek és képeknek megpókhálósítalanításához. Egyszóval forrong a város s élénk az utca képe. Itt a fertály, itt van a legkellemetlenebb valami a világon: a hurcolkodás, melyből két sütet fölér egy egyszeri legegészel. A novemberi hurcolkodás napja most ünnepnapra esett, így másodika lett a nagy felfordulás napja s még hozzá halottak napjára is esett. Volt is zaj, élénkség a városban olyan, hogy még ma sem múlt el. Ma is folyik javában a hurcolkodás s talán nem is fog véget érni hamarabb, csak a hét utolsó napjain.

— **(Kigyuladt jégverem.)** Ma délután 4 órakor tüzet jeleztek a központi tűzoltóságnak. A tűz a budai külvárosi temető-

soron volt, hol a Grauman-féle jégverem tetőzete gyuladt ki ismeretlen okból. A kivonult tűzoltóság a tüzet csakhamar lokalizálta s az a jégverem tetőzetének elhamvasztásán kívül egyéb kárt nem okozott.

— **(Adakozás.)** A havihegyi közkeresztre adakozott Szépe Mária 1 frtot.

— **(A honvédség új létszáma.)** A király a honvédség szervezeti határozványait jóváhagyta és így azok már életbe léptek. Az új határozványok nagyobb létszámemelést vonnak maguk után, úgy, hogy a honvédség létszám-aránya egészen megváltozik. A 38 gyalogezred törzseinek létszáma a régi létszámmal összehasonlítva, a következő szaporodást tünteti fel ezredenkint: 1 törzstiszt és 3 százados különleges alkalmazásban, 1 alantás tiszt, mint utász tiszt és egy törzsrövezető (Stabsführer.) A 38 gyalogezrednek mindegyikénél tehát a törzs 1 ezredes ezredparancsnokból, 3 (4) törzstiszt zászlóaljparancsnokból, 1 törzstiszt és 3 századosból különleges alkalmazásra, 1 ezred és 3 (4) törzstiszt zászlóalj-segédtszabtól, 1 utász és 1 élelmezési tszabtól, 3—4 orvosból, egy százados és 4—5 főhadnagy és hadnagy számvivő tszabtól, 3 törzsrövezetőből, 3 segédírnököl, 3 írnököl, 1 zászlóalj dobos és kürtösöl, 3 (4) puskaművesöl, 22 (26) tiszti szolgából, 4—5 állami lóöl, tehát 22 (26) főtisztblől, 37 (43) honvédblől és 4—5 lóöl fog állani. Ezekhez még az ezred zenekara járul. A századok létszáma 2 alantás tszabttal, 1 szakaszvezetővel, 1 káplárral, 1 örvezetővel, 19 honvéddel és 2 tiszti szolgálval lesz szaporítva. A honvédszázadok békelétszáma tehát 4 tszabttól és 55 emberöl fog állani.

— **(Áthelyezett segédlelkészek.)** Rathmann Boldizsár, segédlelkész, Egeréről Magyar-Székre; Csizmadia Alajos Abaligetről Egerágra; Offennmüller Zsigmond Kővágó-Szöllősről Szászvárra segédlelkései minőségben áthelyeztetettek.

— **(A „Mohácsvidéki Tanítóegylet”)** folyó hó 5-én (csütörtökön) d. e. 10 órakor az állami polgári iskolában közgyűlést tart. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. Elnöki-megnyitó, tartja Brand Ede. 2. Titkári jelentés, Felolvassa Pólya Albin. 3. A lét-fentartó erőöl, Flaminiaion után felolvassa Brief Karola k. a. 4. Gyakorlati tanítás, a természettudomány köréböl, tartja Székula Katinka k. a. 5. A vallástan szerepe a paedagógiában, felolvassa Flech Ármin dr.

— **(Állandó iparkiallítás.)** A magyar kereskedelmi muzeum igazgatósága a millenniumi kiállítókhöz körlevelet intézett, melyben utal arra, hogy sok irányban versenyképes iparcikkek kiállítását állandósítani kell. Így keletkezett 1886-ban is a kereskedelmi muzeum állandó kiállítása. Az ezredéves kiállításban bemutatott fényes kép még inkább megérdemli, hogy kisebb keretben, de rendszeresen állandósuljon. Erre való tekintettel a kereskedelmi muzeum állandó kiállítás előtt, most a kiállítás berekesztésével újból szervezik és lehetőleg rövid idő alatt ismét megnyitják. Az újjászervezendő állandó tárlat iránt a kiállító körében igen élénk érdeklődés mutatkozik és most bezáruló millenniumi kiállításnak már eddig is számos fé-

nyes csoportozatja ajánlatot fel a kereskedelmi muzeum igazgatóságának, mely azon van, hogy a tárgyak áthelyezése, elrendezése a résztvevők megterhelhetése nélkül menjen véghez. Különösen gazdagnak ígérkezik a bányászati, vas- és gépipari, vegyészeti, fa- és butoripari csoport. A kiállító volt háziipari cikkek jelentékeny részét a kereskedelmi muzeum kerepesi-uti háziipari bazárban helyezik el.

— **(Gyászshir.)** Mint lapunk sártakor értesülünk, Kovátsits János tekintélyes mészáros iparos, ki a városi bizottságnak is tagja volt, ma délután 3 óra tájban ölte 64. évében, jobblétre szendertült. Az elhunytat gyermekein kívül nagyszámu rokonság gyászolja. Temetése 6-án délután fél 5 órakor fog a pálya utca 18. sz. gyászházból végbemeni. Nyugodjék békében!

— **(Hatéves pofon.)** A hássági kocsmában tegnapelőtt este nagy zenebonát okozott egy rovottmultu ember, a ki most is csavargó életet él és sokszor hetekig se látják a faluban. Tegnapelőtt este azonban váratlanul megjelent a kocsmában s mikor ott két békésen iszogató legénynyel találkozott, mindenáron ki akart velük kötni. Azok azonban alig vették észre s ezért, hogy észrevetesse magát velük, egyszerre csak előrántott a zsebéöl egy revolvert s azzal a levegőbe lött. Szerencsére az egyik legény rávette magát s így hosszú harc után megfékezték, úgy, hogy a fegyvert nem tudta többé használni. Elfogatásakor azt vallotta, hogy a két legény öt-hat évvel ezelőtt felpofozta s most elégtételt akart venni rajtuk. S valószínű is, hogy ha meg nem fékezik, még vérengzést követ el, mert a nála volt revolverben öt éles töltés volt. Most a börtönben elmélkedhetik az elégtétel nélkül maradt hatéves pofonról.

— **(A novemberi égboltozat.)** A mi naprendszerünk nyolc főbolygója közül minket földlakókat leginkább a mi földünkhöz geologiailag és fizikai jelenségeiben legközelebb álló Mars planéta érdekel. Ez a testvér-bolygó a napokban, november 8-án, a földhöz oly közel fog jutni, hogy a csillagászok a Marson látható természeti jelenségeket szokatlan közéről vizsgálhatják. Egész november folyamán a hátra déli sarka fog felénk fordulni s így távcsövekkel a sarki hóolvadás jelenségei megfigyelhetők lesznek. Ez különösen azért érdekes, mert jelenleg a Marson nyárelő lévén, e hónapban fog a sark a hó és jégpáncéltól felszabadulni s így a csillagvizsgálók a Marsnak ez eddig ismeretlen részét zavartalanul vizsgálhatják. A nagy amerikai csillagvizsgálók, az orizonai és a rocky-mountain-i, már nagyban készülődnek az érdekes jelenség megfigyelésére. A Jupiter bolygó, mely november folyamán csak éjfél után jön fel, a novemberi égboltozat legragyogóbb csillaga lesz. A Saturnus egész november 13-áig láthatatlan lesz, mert ez idő alatt a nap teljesen elfedi, de e hó végén már mint hajnalcsillag fog tündökölni. Az Úránus november első felében szintén a Nap mögött bujkál, míg a szerelem csillaga, a Venus az egész hónapban át a népdalban is neki tulajdonított fényes esti csillag szerepét fogja betölteni.

A legújabb külföldi gyártmányu villamvilágítási czikkok, u. m. csillárok, falikarok, álló és függőlámpák, szobadiszek, valamint mindenféle világos, homályos és színes izzótestek minden világosság erejéig eredeti gyári árak mellett kaphatók Schönwald Imre ékszerésznél Pécsen Király (fő) utca.

Pécsi nemzeti színház.

Bérlet 29. sz.

84-ik előadás.

1896. nov. 5-én (csütörtökön.)

DENISE.

Szinmű 4 felv. Irta: Dumas Sándor. Fordította: Paulay Ede.

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Művészet, irodalom.

○ A királyné dragonosát láttuk tegnap az előre hirdetett „Gasparone“ helyett. A ház kongott az ürességtől, az előadás pedig vontatott és a szereplőknek ismét nagy öröme szolgált volt, mert egyik részük igen jókedvű volt, a másik rész pedig kedvtelenül játszott s egymáson mulattak. Különben az egész előadást legjobban jellemezte az a változatos hangskálájú ásitás, mely a második felvonás után a színpadról a nézőtérre kihangzott. A szereplők közül egyedül Thurzó Ilona érdemel dicséretet, ki Juhász Ilona helyett játszott. Éneke most is hódított, de játékán meglátszott a — beugrás.

○ Pécskai Alajos hangversenyének műsora. A Vigadó dísztermében vasárnap f. hó 8 án 5 órakor Pécskai Alajos hegedűművész, az olasz királyné udvari és kamara művésze, Ludányi Etelka zongoraművész, Grünfeld Teréz és Dombay Artur zeneszerző közreműködése mellett hangversenyt rendez, melynek műsora a következő: 1). Moór: hangverseny (d-moll) Allegro maestoso, adagio, finale. Pécskai. 2). Beethoven: Zongoraverseny két zongorára C moll I. tétel I. zongora: Ludányi Etelka asszony, II. zongora: Dombay Artur. 3). a) Pécskai: Gondoliera, b) Dombay: Largo, c) Tirindelli: Burlesque, Pécskai. 4). Dombay: a) Toccata fantastika, b) Allegro scherzando, Ludányi Etelka asszony. 5). a) Schumann: „Ich kann es nicht fassen, nicht glauben“, b) Káldy: „Magyar dal“, c) Dombay: „Es hat nicht sollen sein“ Grünfeld Teréz k. a. 6. Tartini: „Ördög Sonáta“, Pécskai. 7. Dombay: „Magyar Rapsodia“, 2 zongorára Ludányi Etelka asszony, Dombay Artur. 8. Hubay: „Scenó de la Csárda“ Pécskai. Beléptidij: I-ső sorok 2 frt, további sorok 1 frt, állóhely 60 kr. Jegyek válthatók Valentin Károly fia könyv és zeneműkereskedésében és este a a pénztárnál. A hangverseny első száma Pécskainak van ajánlva; London és Párisban különös nagy tetszésben részesült. A 3 ik szám az olasz királynénak van ajánlva, kitől a következő legfelsőbb elismerő levelet nyerte Pécskai: „Nagyságos uram! A hódolat ezen tiszteletteljes és alázatos kifejezése Ó felsé-

gére — ritka művészeti tehetsége által, melynek tavaly télen a Quirinálban is oly fényes tanujelét adta — igen kellemesen hatott. Ó felsége azért kívánja, hogy gyöngéd figyelmét szívesen megköszönve, arról biztosítsam, hogy szerzeménye az udvari zeneműtárban különös helyet foglaljon el. Boldognak érzem magam, hogy Ó felségének nagyságod iránt táplált jóakaró érzelmeit tolmácsolhatom és szívesen felhasználom ezen kellemes alkalmat, hogy Nagyságodat kiváló nagybecatúlésemről biztosítsam. Villamarina marquisné s. k. ő felsége udvarhölgye.“ Bejárat a hangversenyterembe a Percel-utca felől.

Törvényszék.

§ Még a tyuk is kikaparja. Emb er János keői lakos ez év augusztus hava 27-én kint volt egész családjával a mezőn. Midőn este felé haza tért, látta, hogy háza udvarán a tyukok a trágya tetején kaparnak s egy zsák buzát talált ott elrejtve, mikor közelebb ment. S aztán kitűnt, hogy távollétük alatt tolvaj járt a háznál; feltörte a góré padlását s onnan elemelt egy zsák buzát. Félvén azonban világos nappal hazavinni, elrejtette a trágyadombon, hogy majd éjszaka eljön érte és elviszi. Azonban kikapták a tyukok s Emb er azonnal ment a csendőrségre s ott bejelentette az esetet. A csendőrségtől B ö d ö János, csendőrszakasszevető, elment vele s este lesbe álltak, hogy a tolvajt elfogják, ha jön a buzáért. És csakugyan el

Meg akarja győzni, de hogyan? Hihet-e neki az a leány többet, a kit egykor megcsalt?

Ép ezt akarja, hogy higgyen neki. S ha kell, elvállik Fánnytól és feleségévé teszi Margitot: csak higgyen neki és szeresse.

S egyszerre szinte ijedten tekint előre.

— Ott jön feléje Szabó Margit.

Szeretne előle kitérni, de nem lehet. A leány már meglátta és int is neki s aztán egy-két lépés és egy-nyárral szemben állnak.

— Jó napot! Milyen véletlen, hogy találkozunk: no mondja!

Nemes Ferenc azonban szóhoz sem tud jutni. Csak néz a leányra, a ki mosolyogva áll vele szemben és nem akar hinni szemeinek. Neki szól ez a mosoly? Vele beszél lány, zengzetes hangján Margit?

— Pedig hát nem véletlen, bizony nem. Nálunk van épen Loberreich kapitány. Mondta, hogy volt maguknál is. Csak a feleségével beszélt, mert ön nem volt otthon s talán most is kint bujja valahol az erdőt. S én, a mint ezt meghallottam, azzal a szándékkal jöttem ki, hogy felkeresem és beszélni fogok önnel.

Itt megpihent szavaiban Margit és várta a választ Nemes Ferencről.

Az pedig lángoló tekintetét reá tapasztva, heves szenvedélytől elfojtott hangon szólt:

— Mi beszélni valója lehetne velem azok után, a mi történt? Hiszen szerelmemben úgy se hisz már s én idegen vagyok előtte.

Margit közönyös hangon válaszolt e szavakra.

és egész fellépése, udvarias és előzékeny modora perze hogy elfogadhatóvá tessék ezt az asszony előtt.

— Igen örülök, kapitány ur.

Csak azt sajnálom, hogy nincs itthon a férjem, sem a papa. Ők kint bujják valahol a gazdaságot. Nade foglaljon helyet, hátha megjönnek nemsokára,

Loberreich tettei, hogy mennyire óhajtott volna velük is találkozni s épen ezért vár. Igazában azonban diadaléret tölti el a keblét, hogy ime már az első látogatásánál egyedül lehet a szép asszonynyal.

Az pedig beszélget vele mindenről s bevezetéstül még inkább reményt nyújt a kapitánynak a diadalra.

— Hja, bizony, gyakran talál majd így egyedül, ha meglátogat. A férjemet elfoglalják a teendői, a papát nem kevésbé; engem meg itthon hagynak házórnéknak.

— Jól kezdődik, konstatálja magában Loberreich és ezt gondolja akkor is, mikor távozik, csaknem egy jó órahosszáig várván Nemes Ferencet és apósát s örülvén neki, hogy azok még mindig nem jönnek.

Hogy elmegy az ablak alatt és felpillant rá, mintha a függőnyt félrehuzva ott nézne le utána az asszony. Jó szeme van; látja, hogy ijedten ugrik vissza, mikor pillantásaiik találkoznak.

És valami divatos operettáriát füttyülve fordul be az utcasarkon.

Schnábele Fanny pedig nem is érzi, hogy az ura megint egyedül hagyta egész napra. Nem is gondol vele s mikor Schnábele Max délután hazatér, csak úgy szokásból kérdezi:

— Hát Feri nem jön?

is jött. A trágyadomb közelében elbújt csendér astán nyakoncepte, s kitént, hogy az elfogott nem más, mint az ifju Ember János legénypajtása, Szilasi József. Ez természetesen tagadta a lopást s azt mondta, hogy azért jött, hogy a fiatal Embert mulatni hívja. Hát az igaz, hogy a legény járatos volt az ifju Emberhez s többször csalta el este a szőlőhegyre mulatni, de sohasem ment érte, hanem előre összebeszéltek s csak az utcán találkoztak. Asnap pedig határozottan abban állapodtak meg, hogy este nem mennek mulatni, hanem másnap. A legnagyobb gyanuok pedig az volt az elfogott legény ellen, hogy délelőtt járt a háznál s kikérdezte, hogy otthon lesznek-e Emberék, persze megmondták neki, hogy a mezőre mennek s Szilasi, a ki napzámában dolgozott, délben, mikor ebédre hazament, az ebéd elköltése után lopózhatott be Emberék udvarába s akkor törte fel a górért és rejtette el a busát a trágyadombba, hogy majd éjjel elviszi. Estefelé, mikor Emberék már otthon voltak, átment a pajtásához s annak megmondták, hogy ne estére, hanem másnap menjenek mulatni. Ezek alapján Szilasi Józsefet lopás miatt vád alá helyezték s ügyben ma tartották meg a végtárgyalást a pécsi kir. törvényszéknél, melynek eredményéhez képest azonban vádiottat a bíróság felmentette a terhére emelt lopás vádjától.

§ Családi idill. Mátyás Vince és felesége Horváth Teréz, rugásdi lakosok, huszonhét évvel ezelőtt mondták el egymás-

nak a holtomiglant. E szép és nagy idő alatt azonban nem a legjobb életet éltek s úgy szólván nem volt más a házasságuk, mint huszonhétéves háboruakodás. Mátyás Vince nem tartozott sem a hű, sem a jó férjek közé; szeretői voltak, feleségével pedig folyton veszekedett. Az asszony hol elment tőle, hol visszajött hozzá: így éltek át a huszonhétéves házasságot. Legutóbb tavaly szeptember hóban is elment az asszony a háztól s éppen Kisasszonynapjára jött ismét vissza. Gondolta, talán kifujta az ura magát; azonban csalódott. Mert Mátyás Vince mindjárt a reggelinél veszekedni kezdett vele s mikor az asszony az udvarra ment előle, utána ment s egy bottal ütni kezdte. Az asszony a nála levő bicakával egyszer meg is szurta a feldühödt embert, az azonban addig verte, míg a lábát is eltörte. Mátyás Vincéné 60 napig feküdt sebeiben, de aztán kibékült az urával. Az ember nem is vádolta őt, a miért megszurta s viszont az asszony sem kívánta az ura megbüntetését. Hivatalból üldözendő lévén azonban a férj büne, az súlyos testi sértés büntetéseért vád alá helyeztetett s ma délelőtt tartotta meg ügyben a végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék. S bár Mátyás Vincéné most is kijelentette, hogy ura megbüntetését nem kívánja, ezt csak enyhítő körülménynek vehette a bíróság s vádlottat három havi fogságra és 10 frt pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet ellen az elítélt felebbezést jelentett be.

§ Itélethirdetések. A pécsi kir. törvényszéknél ma reggel hirdették ki a Honig Jakab és társai családi bűntügyében a pécsi kir. ítélőtábla ítéletét, mely az első bíróság ítéletét jóváhagyja. Az ítélethirdetésre Honig Jakabot nem lehetett megidézni, mert az — tudvalevőleg — Amerikába vitorlázott. Társai, a különben felmentett két Szór testvér, sem jelentek meg, mert Dárdán keresték őket az idézéssel, pedig egyikőjük, Szór János Keöben, a másik, Szór Ferenc Laskafalun lakik. Így csak védőügyvédjük, Ferency László dr. előtt hirdették ki az ítéletet, ki azt tudomásul vette; míg Honig Jakab védője, Jilly Alajos felebbezett az ítélet ellen a kir. Curiához. — Egy másik ítélethirdetés is volt ma, melyen azonban a vádlott, Loos Konrád nem jelent meg. Mivel lopásért a harmadbíróság 8 hónapra ítélte, az ügyészi indítványhoz képest a kir. törvényszék elrendelte a meg nem jelent vádlott elővezetését, hogy a 8 hónapi börtönt leülje. A végtárgyalások végén azonban Loos Konrád megjelent s az ítélet kihirdetése előtt, átadatott büntetése kiállása végett a kir. ügyészségnek.

§ Tolvaj szolga. Nagy pál József szolgálatban állt Kohn Salamon, herendi lakosnál s azt több ízben meglopta, hol petróleumot, hol egyéb bolti cikket kezelvén el. Mikor utolsó lopási kísérletén rajtavesztett, a csendőrségnél beismerte a tettet s azt vallotta, hogy a lopott dolgokat ifju Bóli

— Nem. Hiszen tudod, hogy reggel erőnek-erejével elvitte magával a fegyvert. Vadászni jött meg a kedve és betért az erdőbe.

Az öreg jókedvűen dörzsöli össze két tenyerét s folytatja.

— Node nem baj. Rávettem már, a mire akartam s most már járhat az erdőn akár éjtélis is.

S aztán csillogozva néz a lányára.

— Hát te nem is kérdezed hogy mire vettem rá?

Bizonyosan, hogy visszatérjen Pestre és a gazdagságot hagyja magára megint felelt közömbösen az asszony.

— Hahaha! nevet az öreg ember.

Persze neked ennél több mi sem kellene! Oh nem, egészen másra, sokkal fontosabb dologra.

S aztán egyszerre odalép a leánya elé, megfogja a kezét s közel hajol hozzá.

— Hát, mondd, nem gondoltál még sohasem arra, hogy neked szerepelned kellene?

S mikor látja, hogy a leánya nem érti, folytatja.

— Nem gondoltál sohasem arra, hogy az uradból hatalmas, befolyásos ember váljék s te az ő oldalán tündököljél, hódítsái?

— De papa...

— Hát most sem értesz még?

Nos hát kimondom. Feri fellép képviselőjelöltnek, mandátumot vállal és nyitva az ut számunkra is. A szereplés terén az urad tenni s te ragyogni vagy hivatalva.

Fanny csak most érti a dolgot.

Hát ennyire van! Az apja azért adott férjhez,

hogy a férje révén összeköttetéseket szerezzen! S most az urából — pénze segédelmével — képviselőt csinál és ráveszi a közélet terére hogy dicsőséget szerezzen s — — annál inkább elhanyagolja őt magát.

Hanem azért mutatja külsőleg az örömet és belsejében se tud szomorú lenni.

Valami különös változás áll be a lelkében. Igaz, hogy az apja is szemébe mondta, hogy hódítani, ragyogni hivatott. De már érzi is; már tudja is, hogy szüksége van erre a hódításra, ragyogásra, mert különben sivár, egyhangú életét halálosa elunná.

Már pedig nem azért fiatal, nem azért gazdag és szép, hogy elhervadjon az ura mellett, a ki ügyet se vet rá s a ki többre tartja a meggazdagodást, a szereplést, a dicsőséget, mint őt és az ő szerelmét.

És mikor egyedül marad, nem gondol az urára, hogy azt most meg a közszereplés szakítja majd el tőle; hanem arra gondol, hogy ragyogni, hódítani van hivatva.

Nemes Ferenc pedig ezalatt, vállán fegyverével, bujja az erdőt. Hiába reppen fel azonban az orra elől a fajdkakas; hiába inal el pár lépéssel tőle a róka, még csak észre sem veszi őket. A fegyvert különben is csak ürügyül hozta el hazuról, hogy magára maradhasson és bujhassa az erdőt. Nem vadászni jött azonban, hanem hogy tisztába jöjjön végrevalahára magával, hogy mit is akar tenni.

Mert tennie kell valamit. Érzi, hogy nem maradhat ez tovább így, mert a bizonytalanság megöli. Meg akarja győzni Margitot igaz szerelméről s akkor választani vagy a boldogság vagy a bukás között.

Józseffel tette pénzzé a együtt élték el az így nyert pénzt. A vizsgálat alapján Nagypál József lopás miatt vád alá helyeztetett, ifju Bóli József pedig orgazdaságért állt ma a pécsi kir. törvényssék előtt. A bíróság a végtárgyalás alapján utóbbit felmentette, Nagypál Józsefet azonban egyhavi fogházra ítélte. Az elítélt felebbezett az ítélet ellen; de felebbezett terhére a kir. ügyész is.

TÁVIRATOK.

— **A választások halottja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szatmári választások alkalmával a katonák által megsebesített Domán Ferenc tegnap sebeiben meghalt.

— **Koszoru Carnot sirján.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mohrenheim orosz nagykövet tegnap letette az egész nagykövetség, a francia kormány, Carnot özvegye és három leánya jelenlétében a cár koszoruját Carnot sirjára. Meliné miniszterelnök és Carnotné köszönték meg a figyelmet.

— **Mária főhercegnő esküvője.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy b., Wlassits, Percel, Erdély, Dániel és Fehérváry b. miniszterek tegnap este Bécsbe utaztak, hogy résztvegyenek Mária Dorottya főhercegnő esküvőjén. Tegnap érkezett Bécsbe az orléansi herceg, a kit királyunk fogadott a pályaudvarban. A menyasszony szüleivel este érkezett. A főhercegnő renúciációja ma délben ment végbe a Burg titkos tanács-termében. Jelen voltak mindkét kormány tagjai, a diplomaták. A király a menyasszonynyal, Gruscha biborossal, a főhercegekkel háromnegyed 12-kor belépett s felszólította a jelenlevőket, hogy legyenek tanui a renúciációnak. A jelenlevők mély meghajlással feleltek. Ezután a menyasszony ujjait a feszületre téve, utána mondta Goluchowskynak a lemondó esküt, majd székre ülve aláírta az eléje tett lemondó okiratot.

— **Jókai bucsuja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jókai karcagi választótól levélben bucsuzik el, melyben a többi közt politikai pályafutásáról ezt írja: „Ezt a pályafutást be kellett fejeznem; annak belátására régóta eljutottam önmagamtól.“

NYILT-TÉR+

Legfinomabb

kárpáti juhturót

kis bödönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Photoplastikai. Nemzetközi Panoráma.

Látható: Széchenyi téren a Ribay-kávéház mellett naponta d. u. 4 órától este 10 óráig

Ezen a héten.

Vasárnap és hétfőn, november 1. és 2-án. Páris pompás látképei. E sorozat pillanatnyi felvételeket tartalmaz.

Kedden és szerdán november 3. és 4-én Észak-Amerikai természeti szépségei Kaliforniával és a Nigara zuhataggal.

Csütörtök és pénteken november 5. és 6-án Az 1889. évi párisi világkiállítás. az Eiffel-toronnyal. (Pillanatnyi felvétel.)

Szombat és vasárnapon november 7. és 8-án Egyiptom Nubiával. Felette érdekes.

Belépti-díj 19 kr., műsor 1 kr.

Gyermekek és katonák őrmestertől lefelé 10 kr., 7 személyre családjegyek, melyeket nem kell egyszerre használni 1 frt.

Megérkeztek!! a filcz-czipők!

Kaphatók:

Benczenleitner József

czipőraktárában

Pécsett, király-utca 2. és 5. sz.

ÁRAK:

gyermekek részére	60 krtól	2 frt 50 krig
leánykák	70	2 „ 80 „
nők	90	3 „ — „
férfiak	1 frt —	8 „ — „

Utazó-czipők, loden vadász-csizmák és valódi orosz sár-czipők (Caloschen) olcsó áron és nagy választékban.

Egy őszi öltöny 11 frt
a Zentler-féle ruharaktárban
Király-utca 1. sz. városházával szemben.

Két szobából, konyhából és szükséges mellékhelyiségek-ből álló

csinos utcai lakás

a királyi ítélőtábla közelében
azonnal kiadó. Bővebbet a
kiadóhivatal.

Csak akkor valódi, ha a háromszögi palack az itt lévő szilaggal, vagy a fekete nyomás sárga papíron van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos

féle

valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOS TÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a csontok javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zeigler László gyógyszerárában; Reeh Vilmos, Spitzer Ra kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

**MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.**

Utánzatok hatóságilag nyomon tartanak.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

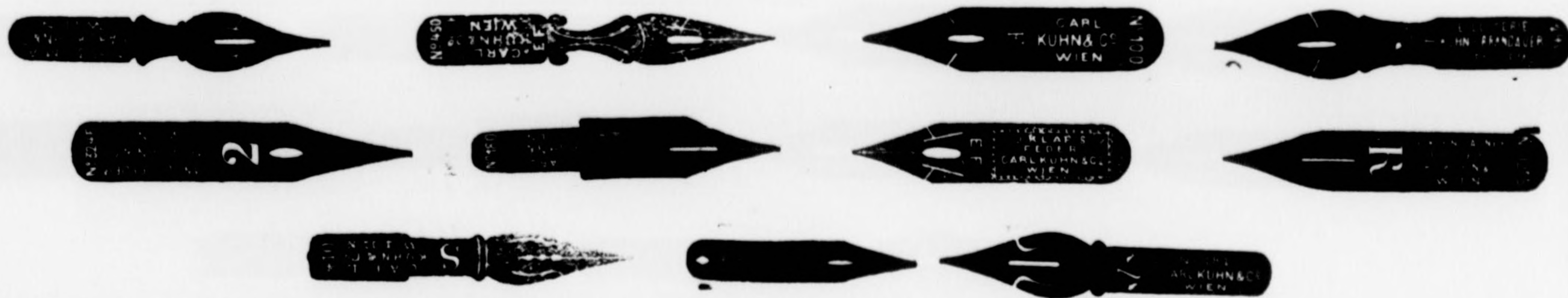
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.